

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/249/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313203018
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8313203018.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v právnej veci žalobcu EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994, 142 21 Praha, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36613843 proti žalovanému L. L., nar. XX.X.XXXX, bytom U. G. XX, XXX XX U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42176778, zastúpenému JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov v konaní o zaplatenie 58257,86 CZK s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

V časti o zaplatenie 6 683,52 eur CZK (240,-eur) súd konanie **z a s t a v u j e**.

Žalovanému súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 694,15 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 13.03.2013 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 58.257,86 Kč s príslušenstvom a na náhradu trov konania.

Podanú žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Česká spořitelna, a.s., uzavrel so žalovaným dňa 30.07.2007 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver. Žalovaný neplnil splátky úveru riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu, predčasne ukončil zmluvu o úvere a následne žalobca, na ktorého bola pohľadávka postúpenia zmluvou, vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Dlh žalovaného dňu postúpenia pohľadávky predstavoval sumu 93.039,86 Kč, ktorá pozostáva z istiny 81.391,86 Kč a splatného úroku vo výške 11.648 Kč v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým právny predchodca žalobcu deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok žalovaných ku dňu postúpenia pohľadávky. Z tejto sumy žalovaný uhradil 34.782 Kč a teda jeho dlh po odpočítaní tejto sumy je 58.257,86 Kč a táto suma je aj predmetom tohto konania. Žalobca, na ktorého bola pohľadávka postúpená zmluvou, si uplatnil aj úrok z omeškania podľa § 369 Obchodného zákonníka v platnom znení.

Podaním doručeným súdu dňa 29.04.2013 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS, oznámilo súdu, že podľa ustanovenia §93 ods. 2 O.s.p. vstupuje do konania na podporu žalovaného ako vedľajší účastník.

Súd vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu č.k. 17Ro/105/2013-62 zo dňa 23.04.2013.

Proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote podal odpor vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaného, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 11.02.2009 na úhradu dlžnej sumy, čím sa stal splatným celý dlh dňa 15.03.2009 pričom žaloba bola súdu doručená až dňa 18.03.2013, teda po uplynutí premlčacej doby. Na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť v plnom rozsahu a priznať náhradu trov konania.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 18.11.2013, č.k. 11C/249/2013-105, ktorým konanie o zaplatenie 9.674,35 Kč zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 158,88 eur k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. V odvolaní uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Česká spořitelna, a.s.) a žalovaným vznikol obchodný záväzkový vzťah podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka Českej republiky. Ďalej uviedol, že podľa článku 29 Všeobecných obchodných podmienok sa právne vzťahy medzi klientom a bankou na základe VOP riadia právnym poriadkom Českej republiky.

Odvolací súd uznesením zo dňa 15.04.2014, sp.zn. 17Co/48/2014, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Súd prvého stupňa v rámci intencií odvolacieho súdu opätovne rozhodol, a to rozsudkom zo dňa 13.10.2014, č.k. 11C/249/2013-250, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 47 214,34 CZK s úrokom z omeškania vo výške 7,75% ročne zo sumy 81 391,86 CZK od 02.10.2010 do 24.06.2011, 7,75% ročne zo sumy 75 491,86 CZK od 25.06.2011 do 26.07.2011, 7,75% ročne zo sumy 69 591,86 CZK od 27.07.2011 do 02.09.2011, 7,75% ročne zo sumy 66 091,86 CZK od 03.09.2011 do 23.11.2011, 7,75% ročne zo sumy 63 591,86 CZK od 24.11.2011 do 27.12.2011, 7,75% ročne zo sumy 61 109,86 CZK od 28.12.2011 do 20.03.2012, 7,75% ročne zo sumy 58 609,86 CZK od 21.03.2012 do 06.06.2012, 7,75% ročne zo sumy 55 609,86 CZK od 07.06.2012 do 17.07.2012, 7,50% ročne zo sumy 51 609,86 CZK od 18.07.2012 do 28.11.2012, 7,25% ročne zo sumy 46 609,86 CZK od 29.11.2012 do 05.06.2013, 7,25% ročne zo sumy 41 346,84 CZK od 06.06.2013 do 28.06.2013, 7,25% ročne zo sumy 36 935,51 CZK od 29.06.2013 do 05.03.2014, 8,05% ročne zo sumy 36 114,92 CZK od 06.03.2014 do 04.04.2014, 8,05% ročne zo sumy 35 566,34 CZK od 05.04.2014 do zaplatenia a trov konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 250 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.445,30 Eur s tým, že súd povoľuje žalovanému mesačné splátky vo výške 60 Eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky, žalovaný stráca výhodu splátok.

V predmetnom rozsudku konštatoval, že zmluvné strany si dohodli aplikáciu práva Českej republiky, a to podľa bodu 29 VOP zmluvy o úvere zo dňa 30.07.2007, podľa ktorého sa právne vzťahy medzi zmluvnými stranami na základe týchto VOP majú riadiť právnym poriadkom Českej republiky. Táto formulácia zodpovedá článku 6 bodu 2 Nariadenia Rím I, podľa ktorého si strany môžu zvoliť rozhodné právo pre zmluvu. Súd následne vyvodil záver, že zmluva o úvere je absolútny obchod, riadi sa ust. Obchodného zákonníka, vrátane dojednaní o premlčaní, preto je premlčacia doba 4-ročná a nie 3-ročná.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, namietajúc, že nárok žalobcu je premlčaný, nakoľko pri voľbe práva v spotrebiteľských právnych veciach platí systém porovnávania právnych poriadkov, to znamená práva zvoleného a práva obvyklého pobytu spotrebiteľa. Súd je povinný preskúmať právnu úpravu postavenia spotrebiteľov vo zvolenom právnom poriadku a v právnom poriadku štátu obvyklého pobytu spotrebiteľa. V prípade, že zvolený právny poriadok poskytne spotrebiteľovi menšiu ochranu, je súd povinný aplikovať na postavenie spotrebiteľa právo jeho obvyklého pobytu.

Odvolací súd uznesením zo dňa 17.03.2015, č.k. 17Co/9/2015-283 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na ďalšie konanie.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že funkciou všeobecných obchodných podmienok je, že by mali obsahovať predovšetkým dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Voľba rozhodného práva v zmysle Rímskeho dohovoru možno nepochybne dať na roveň dojednaní o rozhodcovskej doložke, resp. zmluvnej pokute. Je dôležitým dojednaním, ktoré má ďalekosiahle následky pre spotrebiteľa, ktorému súd je povinný poskytnúť ochranu ex offa. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že nie je správny záver o platnosti dojednania rozhodného práva Českej republiky uvedeného vo všeobecných obchodných podmienkach.

Súdu 1. stupňa uložil úlohu v novom konaní bude postupovať vo vyššie naznačených intenciách rešpektujúc názor odvolacieho súdu s tým, že sa bude potrebné vyporiadať s námietkou premlčania v zmysle rozhodného práva, ktorým je z dôvodu absencie platnej voľby práva, právo Slovenskej republiky. Zároveň v novom rozhodnutí tiež rozhodne o trovách odvolacieho konania.

Podaním doručeným súdu dňa 19.08.2015 žalobca zobral žalobu o zaplatenie sumy 6683,52 Kč späť, nakoľko žalovaný po podaní žaloby uhradil jednotlivé platby, a to dňa 04.11.2014 sumu 60 eur (1667,28 Kč), dňa 25.11.2014 sumu 60 eur (1654,98 Kč), sumu 04.12.2014 sumu 60 eur (1656,96 Kč) a dňa 13.01.2015 sumu 60 eur (1704,30 Kč).

Podľa ustanovenia § 96 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ustanovenia § 96 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku, nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Preto súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení § 96 Občianskeho súdneho poriadku v rozsahu späťvzatia v časti o zaplatenie sumy 6683,52 Kč, konanie zastavil.

Predmetom tohto konania po čiastočnom späťvzatí žaloby je tak zaplatenie sumy 40.530,82 Kč spolu s úrokom z omeškania titulom nesplnenia povinností žalovaného zo zmluvy o úvere.

Súd vykonal dokazovanie v rámci intencií odvolacieho súdu, a to výsluchom zástupcu žalobcu, výsluchom žalovaného, výsluchom zástupcu vedľajšieho účastníka a opätovne sa s oboznámením s listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z účtovných kníh, zmluvou o postúpení pohľadávky a prílohou k tejto zmluve, výzvou s výstrahou k úhrade dlžnej čiastky na úverovom účte, vyjadreniami účastníkov, pripojenými rozhodnutiami českého súdu, pripojenými rozhodnutiami slovenského súdu a zistil nasledovný skutkový stav.

Zástupca žalobcu vo svojej výpovedi uviedol, že dojednanie o voľbe práva je platné. Vyplýva, ako z Všeobecných obchodných podmienok, tak ako aj zo záhlavia Úverovej zmluvy, preto má byť podľa ich názoru aplikovaný Český právny poriadok a jedná sa o štvorročnú premlčaciu dobu a nárok premlčaný nie je. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré aj vo viacerých rozhodnutiach vyslovilo, že ak účastníkom úverovej zmluvy je spotrebiteľ, nič to nemení na tom, že ide o absolútny obchod a aplikujú sa ustanovenia Obchodného zákonníka. Žiadame, aby súd vyhovel žalobe podľa posledného podania, kde žalobu v časti o zaplatenie sumy 6683,52 Kč zobral späť a na zaplatení sumy 40.530,82 Kč spolu s príslušenstvom trval aj naďalej, Uplatnil si trovy konania.

Zástupca vedľajšieho účastníka vo svojej výpovedi uviedol, že v zmysle právneho názoru uvedeného v poslednom uznesení Krajského súdu, je vyslovený záver, že na predmetnú vec sa má aplikovať právny poriadok SR. Z uvedeného dôvodu považuje nárok uplatnený žalobcom za premlčaný v trojročnej premlčacej lehote. O prednostnej aplikácii Občianskeho zákonníka pred Obchodným zákonníkom svedčí právny názor uvedený v aktuálnom uznesení NS SR, sp. zn. 3 MCdo 12/2014, kde je vyslovené, že novelizované ustanovenie § 52 ods. 2 OZ v tretej vete jasne uvádza, že na spotrebiteľské vzťahy a na premlčanie sa aplikuje premlčacia trojročná doba a to aj na vzťahy založené pred účinnosť tohto ustanovenia. Preto žiadal žalobu zamietnuť. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť. Pripojil sa k prednesu zástupcu vedľajšieho účastníka a tiež vzniesol námietku premĺčania. Trovy konania si neuplatnil.

Dňa 30.07.2007 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o úveru, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 150.000,-Kč. Úver bol žalovanému poskytnutý jednorázovo v hotovosti, prevodom na účet žalovaného. Žalovaný sa zaviazal splácať istinu a úroky úveru v 36 pravidelných mesačných anuitných splátkach po 5.044,-Kč vždy k 15.dňu v mesiaci počnúc dňom 15.08.2007. Splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá na deň 15.07.2010.

Pri tomto úvere bolo dohodnuté, že vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časť bude úročený pevnou úrokovou sadzbou vo výške 13% p.a. a zároveň bola určená ročná percentuálna miera nákladov na spotrebiteľský úver vo výške 14,67% ročne. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil a ku dňu 01.10.2010 nezaplatená istina tvorila sumu 117.864,84 Kč, zmluvný úrok sumu 30.169,59 Kč, úrok z omeškania sumu 93.039,86 Kč.

Súčasťou uvedenej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa, spoločnosti Česká spořitelňa, a.s., Praha, IČO: 45244782 a Sadzobník poplatkov.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.09.2010 a prílohami k uvedenej zmluve, uzatvorenou medzi postupcom Česká spořitelna, a.s., Praha, IČO: 45244782 a postupníkom EOS KSI Česká republika, s.r.o. Novodvorská 994, 142 21 Praha 4, IČO: 25 117 483, bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na žalobcu.

Žalobca má sídlo na území Českej republiky, žalovaný má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky. Ide o konanie s cudzím prvkom, preto musel súd vyriešiť otázku právomoci súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci a aký právny poriadok má byť použitý na posúdenie žalobcom uplatneného nároku.

Podľa článku 2 ods. 1 Nariadenia rady ES č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Žalovaný má trvalé bydlisko na území Slovenskej republiky a teda v zmysle citovaného článku Nariadenia rady ES č. 44/2001 je v tejto veci daná právomoc na konanie súdov Slovenskej republiky.

Súd posudzoval uplatnený nárok v zmysle právneho poriadku Českej republiky s poukazom na článok 5 ods. 3 Rímskeho dohovoru (Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19.06.1980 (tzv. Rímsky dohovor)), účinného pre Českú republiku a Slovenskú republiku od 01.08.2006.

Podľa článku 5 Rímskeho dohovoru:

1.) Tento článok sa uplatní na zmluvy, ktorých predmetom je dodávka tovaru alebo poskytnutie služieb osobe („spotrebiteľ“) na účel, ktorý nemožno považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, ako aj na zmluvu o poskytnutí úveru na tento účel.

2.) Bez ohľadu na ustanovenia článku 3 nemôžu účastníci zmluvy svojou voľbou práva zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú imperatívne normy štátu jeho obvyklého pobytu:

- ak uzavretiu zmluvy predchádzala osobitná ponuka alebo reklama v tomto štáte a spotrebiteľ podnikol v tomto štáte všetky kroky potrebné z jeho strany na uzavretie zmluvy, alebo
- ak druhý účastník zmluvy alebo jeho zástupca prevzal v tomto štáte objednávku spotrebiteľa, alebo
- ak ide o kúpnu zmluvu a spotrebiteľ cestoval z tohto štátu do iného štátu a tam zadal objednávku, za predpokladu, že cestu spotrebiteľovi zabezpečil predávajúci s cieľom podniknúť spotrebiteľa, aby si tovar kúpil.

3.) Bez ohľadu na ustanovenia článku 4 sa pri absencii voľby rozhodného práva podľa článku 3 zmluvy uzavreté za okolností uvedených v odseku 2 tohto článku spravujú právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu spotrebiteľa.

Podľa článku 3 Rímskeho dohovoru:

1.) Zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť výslovná alebo musí dostatočne spoľahlivo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci zmluvy si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

2.) Zmluvné strany si môžu kedykoľvek dohodnúť, že sa zmluva sa spravuje iným právom ako právom, ktorým sa na základe predchádzajúcej voľby podľa tohto článku alebo iných ustanovení tohto dohovoru spravovala dovtedy. Žiadna zmena zvoleného práva po uzatvorení zmluvy nemá vplyv na jej formálnu platnosť podľa článku 9, ani nepriaznivý vplyv na práva tretích osôb.

3.) Voľba cudzieho práva účastníkmi, či už v spojení s voľbou cudzieho súdu alebo nie, pričom všetky ostatné prvky situácie v čase voľby majú väzbu len s jedným štátom, nemá vplyv na uplatnenie právnych predpisov tohto štátu, od ktorých sa nedá odchyliť dohodou strán a ktoré sa ďalej nazývajú len „imperatívne normy“.

4.) Existencia a platnosť dohody účastníkov o voľbe rozhodného práva sa posudzuje podľa ustanovení článku 8, 9 a 11.

Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že právny vzťah založený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Taktiež nie je sporné, že žalovaný (spotrebiteľ) má, a aj v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere mal, trvalý pobyt v obci Stakčín v Slovenskej republike.

V zmysle článku 29 Všeobecných obchodných podmienok tvoriacich súčasť predmetnej zmluvy o úvere (v spise na č.l. 43) sa právne vzťahy medzi klientom a Bankou na základe týchto VOP riadia právnym poriadkom Českej republiky. Súd predmetné ustanovenie považoval za neplatnú voľbu rozhodného práva, nakoľko sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú možno dať na roveň dojednaní o zmluvnej pokute či rozhodcovskej doložke.

Možno teda konštatovať, že v preskúmvanej veci absentuje platná voľba práva, preto rozhodným právom, je v danej veci právo Slovenskej republiky.

Súd teda pri svojom rozhodovaní aplikoval hmotné právo platné v Slovenskej republike ku dňu uzavretia zmluvy o úver, t.j., 30.07.2007.

Z hľadiska konečného rozhodnutia vo veci samej je teda podstatné zistenie, či nároky žalobcu z úverovej zmluvy zo dňa 30.07.2007 sa premlčujú v 3-ročnej, alebo 4-ročnej premlčacej dobe a teda, či sa premlčanie posudzuje podľa ust. občianskeho práva alebo podľa ust. obchodného práva.

Bez akýchkoľvek pochybností je zmluva o úvere zo dňa 30.07.2007 obchodno-závazkovým vzťahom tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písmeno d/ Obchodného zákonníka). Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 32Cdo/3337/2010 zo dňa 24.07.2012 zaujal v tejto súvislosti názor, podľa ktorého ustanovenie Občianskeho zákonníka o premlčaní nemožno považovať za ustanovenia na ochranu spotrebiteľa v zmysle § 262 ods. 4 časť 1 vety za prostredníkom Obchodného zákonníka.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Treba pritom podotknúť, že v tomto prípade sa jedná spotrebiteľský vzťah, a teda podľa § 54 ods. 2 OZ sa na takýto vzťah použije ustanovenie zákona, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sa použije aj na posudzovanie platnosti právnych úkonov, a to z dôvodu, že na strane žalovaného je spotrebiteľ, ktorý má stále slabšie postavenie oproti druhej strane, na ktorej vystupuje dodávateľ, ktorý koná svoju

činnosť v rámci svojho podnikania a má k dispozícii, okrem financií aj ľudí s právnickým a ekonomickým vzdelaním.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z.z., Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky,

prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov - teda zákona platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere - spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V súlade s § 2 písm. c) cit. zák. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru s výnimkou sankcií a poplatkov uvedených v zákone.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 5 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, 9) ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa §101 OZ; Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V tomto konaní listinnými dôkazmi bolo dostatočne preukázané, že žalobca sa stal aktívne legitimovaným účastníkom po preukázanom postúpení pohľadávky Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.09.2010 prílohami k uvedenej zmluve zo spoločnosti Česká spořitelna, a.s., Praha, IČO: 45244782. Žalobca si podanou žalobou uplatnil voči žalovanému po čiastočnom späťvzati sumu 40.530,82 Kč spolu s

7,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 81.391,86 CZK od 02.10.2010 do 24.06.2011,

7,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 75.491,86 CZK od 25.06.2011 do 26.07.2011,

7,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 69.591,86 CZK od 27.07.2011 do 02.09.2011,

7,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 66.091,86 CZK od 03.09.2011 do 23.11.2011,

7,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 63.591,86 CZK od 24.11.2011 do 27.12.2011,

7,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 61.109,86 CZK od 28.12.2011 do 20.03.2012,
7,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 58.609,86 CZK od 21.03.2012 do 06.06.2012,
7,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 55.609,86 CZK od 07.06.2012 do 17.07.2012,
7,50 % úrok z omeškania ročne zo sumy 51.609,86 CZK od 18.07.2012 do 28.11.2012,
7,25 % úrok z omeškania ročne zo sumy 46.609,86 CZK od 29. 11. 2012 do 05.06.2013,
7,25% úrok z omeškania ročne zo sumy 41 346,84 CZK od 06.06.2013 do 28.06.2013,
7,25% úrok z omeškania ročne zo sumy 36 935,51 CZK od 29.06.2013 do 05.03.2014,
8,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 36 114,92 CZK od 06.03.2014 do 04.04.2014,
8,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 35.566,34 CZK od 05.04.2014 do 04.11.2014,
8,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 33.899,06 CZK od 05.11.2014 do 25.11.2014,
8,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 32.244,08 CZK od 26.11.2014 do 04.12.2014,
8,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 30.587,12 CZK od 05.12.2014 do 13.01.2015,
8,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 28.882,82 CZK od 14.01.2015 do zaplattenia a trovy konania.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil tým, že dlžná suma sa stala splatnou ešte dňa 15.03.2009, avšak žaloba bol podaná až dňa 13.03.2013, teda po uplynutí 3-ročnej lehoty.

Treba pritom podotknúť, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, a teda podľa § 54 ods. 2 OZ sa na takýto vzťah použije ustanovenie zákona, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sa použije aj na posudzovanie platnosti právnych úkonov, a to z dôvodu, že na strane žalovanej je spotrebiteľ, ktorý má stále slabšie postavenie oproti druhej strane, na ktorej vystupuje dodávateľ, ktorý koná svoju činnosť v rámci svojho podnikania a má k dispozícii, okrem financií aj ľudí s právnickým a ekonomickým vzdelaním. Súd zároveň určil, nakoľko sa jedná o spotrebiteľa a absentuje platná voľba práva, že rozhodným právom je v danom prípade právo Slovenskej republiky.

Po vykonanom dokazovaní tunajší súd dospel k záveru, že žaloba voči žalovanému nebola podaná dôvodne, nakoľko súd mal za preukázané, že pohľadávka žalobcu je premlčaná. Zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 30.07.2007, z tejto zmluvy žalovanému vyplynula povinnosť platiť dohodnuté mesačné splátky. Keďže túto povinnosť neplnil, dňa 14.03.2009 sa stal dlh žalovaného splatným. Nasledujúcim dňom sa právo mohlo vykonať po prvý raz a žalobcovi už týmto dňom vznikla možnosť podať žalobu na súd. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle na subjektívnej skutočnosti. Žalobca už dňa 15.03.2009 mohol podať žalobu na súd a zároveň od toho dňa začala plynúť 3-ročná premlčacia lehota. Súd aplikoval pre plynutie premlčacej doby ustanovenie občianskeho zákonníka, nakoľko sa jedná o spotrebiteľa a spotrebiteľský charakter zmluvy, a z tohto dôvodu nemožno aplikovať na plynutie premlčacej doby ustanovenia obchodného zákonníka a teda 4-ročnú premlčaciu dobu, tak ako vo svojom vyjadrení žiadal žalobca, ktorý poukazoval na skutočnosť, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Zároveň podľa aktuálnej judikatúry a § 54, ods. 2 OZ, súd použije v spotrebiteľských sporoch právnu úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa. Pozri napríklad aj Uznesenie ÚS SR sp. zn. ÚS 402/2013-10 z 19. júna 2013. V danom prípade premlčacia doba uplynula dňom 15.03.2012. V tejto lehote žalobca neuplatnil svoje právo na súde. Zaplattenie sumy 5900 Kč dňa 24.06.2011, sumy 59000 Kč dňa 26.07.2011, sumy 3500Kč dňa 02.09.2011, sumy 2500 Kč dňa 23.11.2011, sumy 2482 Kč dňa 27.12.2011, sumy 2500 Kč dňa 20.03.2012, sumy 3000 Kč dňa 06.06.2012, sumy 4000 Kč dňa 17.07.2012, sumy 5000Kč dňa 28. 11.2012, ako aj sumy 5.263,02 Kč dňa 05.06.2013 a sumy 4.411,33 Kč dňa 28.06.2013, sumy 82,59 Kč dňa 05.03.2014, sumy 548,58 Kč dňa 04.04.2014, sumy 1667,28 Kč dňa 04.11.2014, sumy 1654,98 Kč dňa 25.11.2014, sumy 1656,96 Kč dňa 04.12.2014, sumy 1704,30 Kč dňa 13.01 (posledných 8 splátok bolo uhradených po podaní žaloby na súd), zároveň nemá za následok plynutie novej premlčacej doby, keďže sa jedná o neformálne uznanie dlhu, a to nemá za následok vznik právnej domnienky podľa § 558 OZ ani prerušenie premlčacej doby podľa § 110 ods. 1 OZ. Žaloba však bola podaná na súd až dňa 13.03.2013, teda po uplynutí všeobecnej 3-ročnej premlčacej lehoty na vykonanie práva. Vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania, pričom použitie tejto námietky má za následok zánik celého nároku patriaceho k obsahu práva, t.j zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno žalobcovi súdne priznať. Súd preto žalobu zamietol, nakoľko mal za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p.. V časti o zaplattenie 40.530,82 Kč bola žaloba zamietnutá a v časti o zaplattenie 17.727,04

Kč žalobca zobral žalobu späť na základe skutočnosti, že žalovaný predmetnú sumu zaplatil formou splátok v rôznej výške po podaní žaloby na súd.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca

V danom prípade súd má však za to, že žaloba nebola podaná dôvodne ani v tejto časti, nakoľko celá suma, ktorej žalobca sa prostredníctvom žaloby podanej na súd domáhal bola už v čase podania žaloby na súd premlčaná. Žalovaný však vzhľadom na predchádzajúce rozhodnutia, ktoré boli rozhodnuté aj v jeho neprospech a bol zaviazaný k úhrade dlžnej sumy, dobrovoľne plnil, čo však nemožno pripísať za vinu žalovaného. Preto súd má za to, že žaloba nebola podaná dôvodne v celej časti, keďže pohľadávka je premlčaná v celom rozsahu.

Úspešný bol teda v konečnom dôsledku žalovaný, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil, súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník na strane žalovaného si uplatnil trovy právneho zastúpenia. Súd má za to, že aj jeho pričinením vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a na poukaz na neplatnosť uznania dlhu, súd návrh zamietol v celom rozsahu. Vzhľadom na to, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka je odvodené od procesného postavenia účastníka, na strane ktorého vystupuje a úspech, resp. neúspech tohto účastníka a jeho právo na náhradu trov konania má vplyv aj na úspech, resp. neúspech vedľajšieho účastníka a právo na náhradu jeho trov. Nakoľko žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania, súd aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p., priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania a na ich zaplatenie zaviazal žalobcu. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, pričom základom pre výpočet tarifnej odmeny bola celá dlžná suma, aj napriek tomu, že žalovaný časť sumy po podaní žaloby uhradil, keďže námietka premlčania bola vznesená dôvodne, nakoľko celá žalovaná suma je premlčaná a vedľajší účastník namietal premlčanie celého nároku žalobcu. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktoré mu boli priznané predstavujú sumu 694,15 eur.

za / úkon súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného 91,29 eur, ktorý je výsledkom výpočtu :

- sadzba tarifnej odmeny je	41,49 eur + ((2273,92 - 663,88) / 331,94 x 9,96 = 41,49 + 5x9,96 = 91,29 eur
- prevzatie a príprava právneho zastúpenia	91,29 eur
- vyjadrenie k žalobe 26.06.2013	91,29 eur
- vyjadrenie k odvolaniu 11.03.2014	91,29 eur
- odvolanie 03.12.2014	91,29 eur
- účasť na pojednávaní dňa 20.08.2015	91,29 eur
- režijný paušál za rok 2013 á 7,81 eur x 2	15,62 eur
- režijný paušál za rok 2014 á 8,04 eur x 2	16,08 eur
- režijný paušál za rok 2015 á 8,39 eur x	8,39 eur
- náhrada cestovného, trasa Stropkov - Humenné a späť	26 eur
- dňa 20.08.2015 (104 x 0,183 + 1,04 x 7,1 x 0,94)	
- náhrada za stratu času dňa 20.08.2015	55,92 eur
- jedna cesta na pojednávanie Stropkov - HÉ a späť v trvaní 4 polhodiny x 13,98 eur	
- 20% DPH podľa § 18 ods. 3	115,69 eur

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;31) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.